

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง ต่อ กลวิธีการเผชิญปัญหาของนักศึกษาพยาบาล

สมมติฐานการวิจัย

1. หลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง จะมีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
2. หลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง จะมีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นทางด้านอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
3. หลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง จะมีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นทางด้านอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาต่ำกว่าก่อนเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
4. หลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง จะมีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงปัญหาต่ำกว่าก่อนเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
5. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง จะมีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

6. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง จะมีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นทางด้านอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
7. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง จะมีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นทางด้านอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาต่ำกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
8. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง จะมีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงปัญหาต่ำกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคามปีการศึกษา 2538 ที่สมัครเข้าร่วมโครงการ และได้คะแนนจากแบบวัดการเผชิญปัญหาในด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละด้าน คือมีคะแนนดิบต่ำกว่า 10 และมีคะแนนในด้านมุ่งเน้นทางด้านอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาสูง คือ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 10 และมากกว่า และมีคะแนนด้านหลีกเลี่ยงปัญหาสูง คือ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 10 และมากกว่าจำนวน 16 คน สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แยกเป็นกลุ่มทดลอง 8 คนและกลุ่มควบคุม 8 คน

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบทดสอบก่อนหลังการทดลองโดยมีกลุ่มควบคุม (Randomized pretest-posttest control group design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดการเผชิญปัญหา (The COPE Inventory) ที่พัฒนาจากแบบวัดการเผชิญปัญหาของคาร์เวอร์ ไชเออร์ และไวน์ทรอบ
2. แบบประเมินพฤติกรรมในการปฏิบัติตามหน้าที่ของนักศึกษายาบาลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการทดลอง
 - 1.1 ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากวิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม ในการอำนวยความสะดวก สนับสนุนให้นักศึกษาเข้ามีส่วนร่วมในการวิจัย
 - 1.2 ให้นักศึกษายาบาลชั้นปีที่ 3 ทั้งหมดจำนวน 76 คน ตอบแบบวัดการเผชิญปัญหา เพื่อจำแนกลักษณะการเผชิญปัญหาของนักศึกษายาบาล คัดเลือกนักศึกษายาบาลที่มีคะแนนจากแบบวัดการเผชิญปัญหาในด้านมุ่งเน้นการแก้ปัญหา ต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละด้าน คือ มีคะแนนดิบต่ำกว่า 10 และคะแนนด้านมุ่งเน้นทางด้านอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาสูง คือ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 10 และมากกว่า และคะแนนด้านหลีกเลี่ยงปัญหาสูง คือ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 10 และมากกว่า ให้นักศึกษายาบาล จำนวน 25 คน
 - 1.3 จากนักศึกษายาบาล จำนวน 25 คนดังกล่าว นำมาคัดเลือกผู้ที่มีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามหน้าที่ของนักศึกษาแบบเจาะจง โดยการพิจารณาจากแบบบันทึกพฤติกรรมของนักศึกษายาบาล และจากการประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของนักศึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาว่าเป็นบุคคลที่ขาดความรับผิดชอบ ให้นักศึกษายาบาลจำนวน 19 คน
 - 1.4 จัดทำโครงการพัฒนาตนเองสู่ความสำเร็จ และรับสมัครนักศึกษายาบาลจากกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกแล้วได้ผู้อาสาสมัคร จำนวน 16 คน

1.5 สุ่มนักศึกษาพยาบาลจากจำนวนนักศึกษาพยาบาลที่สมัครเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน

1.6 สันทนาเป็นรายบุคคลกับกลุ่มทดลองทั้ง 8 คน เพื่อสัมภาษณ์และทำความเข้าใจในการเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

2. ขั้นตอนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่มทั้งสิ้น 10 ครั้ง ในระยะ 5 สัปดาห์ แบ่งเป็นสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มควบคุม จะไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง แต่จะมีการจัดกลุ่มพัฒนาตนให้ในระยะต่อไป

3. หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตอบแบบวัดการเผชิญปัญหาอีกครั้ง เพื่อเก็บคะแนนไว้เป็นการทดสอบครั้งหลัง (Posttest)

4. การตรวจให้คะแนนและการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดมาตรวจให้คะแนนเพื่อนำคะแนนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

5. ติดตามผลการประเมินพฤติกรรมของนักศึกษาพยาบาลจากแบบการประเมินพฤติกรรมของนักศึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบวัดการเผชิญปัญหาในแต่ละด้าน ทั้งก่อนการเข้าร่วมกลุ่มและหลังจากการเข้ากลุ่ม เสรีจิตสิ้น ของทั้งกลุ่มการทดลองและกลุ่มควบคุม

2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดการเผชิญปัญหาในแต่ละด้านของนักศึกษาพยาบาลที่วัดก่อนและหลังการทดลองของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t -dependent test)

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดการเผชิญปัญหาในแต่ละด้าน
ของนักศึกษาพยาบาลที่วัดหลังการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที
(t-independent test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมการฝึกเผชิญปัญหาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง มีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนเข้าร่วมการฝึกเผชิญปัญหาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. หลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมการฝึกเผชิญปัญหาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง มีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นทางด้านอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนเข้าร่วมการฝึกเผชิญปัญหาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. หลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมการฝึกเผชิญปัญหาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง มีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นทางด้านอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาค่าต่ำกว่าก่อนเข้าร่วมการฝึกเผชิญปัญหาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. หลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมการฝึกเผชิญปัญหาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง มีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงปัญหาค่าต่ำกว่าก่อนเข้าร่วมการฝึกเผชิญปัญหาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการฝึกเผชิญปัญหาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง มีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมการฝึกเผชิญปัญหาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการฝึกเผชิญปัญหาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง มีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นทางด้านอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมการฝึกเผชิญปัญหาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง มีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นทางด้านอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาต่ำกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
8. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง มีคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงปัญหาต่ำกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาติดตามผลของการเข้าร่วมกลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง ที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามหน้าที่ของนักศึกษาพยาบาลในขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิก
2. วิทยาลัยพยาบาลควรได้จัดโครงการพัฒนาตนเองความสำเร็จหรือโปรแกรมการศึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาในการประยุกต์เอาหลักการเทคนิคไปใช้พัฒนานักศึกษาพยาบาลต่อไป
3. ควรมีการศึกษาวิจัยในการนำการศึกษาเชิงจิตวิทยาและการจัดโปรแกรมในสถาบันการศึกษาตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง ไปใช้เพื่อพัฒนาเอกลักษณ์แห่งความสำเร็จของนักเรียนนิสิต นักศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย